योः पितरं दशरथं विद्धि जानीहि हुझसोहेर्धिः कीदृशं अमित म्पचं प्रचुरान्नप्रदं घटीखारीत्यादिना खश् पश्चान्नञ्समासः ईशा नं ऐश्वर्य्ययुक्तं ईशलङ्ऐश्वर्य्ये शानः सर्व्वभोगाय सर्व्वशरीराय हितं भुज्यतेऽनेनेति भोगः शरीरं ततोविकारसंघेत्यादिना हि तार्थे ईनः प्रुर्णोऽदान्तेइत्यादावतद्दादित्यस्य योगविभागात् णत्वं उत्तमं श्रेष्ठं भुवि ख्यातं पृथिव्यां प्रसिद्धं सर्व्वज्ञातत्वात् ॥९७॥

छलेन दयितारण्याद्रक्षसारुन्तुदेन नः। असूर्य्य म्पश्यया मूर्त्त्या हृता तां मृगयावहे॥ ९८॥

ज०म० यदि पितुरादेशादागतौ किमत्र गमनेनान्वेषयथ इत्याह। छलेनेत्यादि। नोऽस्माकं दयिता अरण्याद्राक्षसेन हृता कीदृ शेन अरुन्तुदेन मर्म्मस्पृशा विध्वरुषोस्तुदइति खश् मुम् असूर्य्य म्पश्यया आदित्यगोप्यया मूर्त्या शरीरेणोपलक्षिता असूर्य्य ललाटयोरिति खश् तां हृतां मृगयावहे गवेषयावः मृगअन्वे षणे स्वार्थिकण्यन्तः युवयोः पौरुषान्वितत्वात् कथं हृतेत्याह छलेन छद्मना ॥९८॥

भ० छलेनेत्यादि। पितुराज्ञया दण्डकागमनेऽपि कथं अत्राग मनमित्याह अस्माकं दयिता अरण्याद्रक्षसा हृता कथं युव योरग्रे हृतेत्याह छलेन छद्मना नतु बलात् कीदृशेन रक्षसा अरुन्तुदेन मर्म्मस्पृशा घटीखारीत्यादिना खश् खित्यव्याजिति मन् स्यादेः सोलोपः अस्मदएकत्वे बहुत्वविवक्षा तां हृतां मृगया